

For kort og uforutsigbar overgangsordnin

Overgangsordningen bør utvides, og psykologer som rammes, bør få en forhåndsgodkjenning av planlagt spesialiseringsforløp.

TEKST

Ingvild Rattsø Fasting
Ingvill Engvik Øvsthus

PUBLISERT 3. januar 2017

SPELIALISTUTDANNING

1. JANUAR 2015 lanserte Psykologforeningen nye regler for spesialistutdanningen med en overgangsperiode på fem år. Psykologer som ønsker å søke om godkjenning etter gammelt reglement, må fullføre innen utgangen av 2019. Frem til 1. januar 2020 er det også mulig å søke om spesialistgodkjenning med kombinasjoner av nye og gamle krav. På papiret ser dette greit ut, men fem års overgangsperiode viser seg i praksis å være for kort.

Informasjonen fra Psykologforeningen om overgangsordningen har ikke vært tilfredsstillende. Ved starten av overgangsperioden var det lite informasjon å finne på nettsidene, og få opplysninger ble gitt på samlinger i obligatorisk program. Ved direkte kontakt gir dessuten foreningen uklare svar. Vi i Yngre psykologers utvalg (Ypu) har fått flere henvendelser fra medlemmer som opplever utfordringer knyttet til den nye ordningen. Vi har formidlet våre bekymringer til foreningen gjentatte ganger gjennom ulike kanaler, men opplever manglende forståelse for konsekvensene disse endringene har for psykologer i spesialisering.

I teorien er det mulig å fullføre spesialistutdanningen innen overgangsperioden utløper, men kun med relevant og perfekt overlappende arbeidspraksis, slik at man jobber nøyaktig så lenge som påkrevd for hvert praksiskrav. Skulle man dessuten bli forelder i overgangsperioden, vil en foreldrepermisjon kunne ødelegge muligheten for å bli spesialist innen fristen.

Foreningsansvar

I overgangsperioden etter oppstart av ny spesialistutdanning har det i de fleste spesialitetene ikke vært mulig å velge et gammelt obligatorisk program. Dette fører til at en del psykologer må kombinere gamle praksiskrav og nye kurs. Disse vil oppnå for få kurstimer. Psykologforeningen kan per i dag ikke svare på hvilke ekstra kurs man må ta, og overlater det til hver enkelt psykolog å finne ut av. De forsøker videre å berolige

gjennom å nevne at det vil være mulig å søke om spesialistgodkjenning etter en helhetsvurdering. Ypu mener dette er for vagt og skaper unødvendig usikkerhet. Ansvar for å tilrettelegge for overgangen ligger hos foreningen.

Gjennomsnittlig tid brukt fra autorisasjon til spesialistgodkjenning har de siste årene ligget på omtrent syv år. Det er underlig at overgangsperioden er hele to år kortere. Om foreningen kategorisk forholder seg til overgangsperioden på fem år, vil noen i verste tilfelle risikere å måtte jobbe flere år ekstra for å oppfylle nye praksiskrav i spesialiteten eller ta et nytt obligatorisk program. Ypu mener at overgangsperioden må forlenges for å unngå at psykologer blir skadelidende som følge av foreldrepermisjoner og den tiden det tar å skaffe seg nødvendig arbeidspraksis. Videre mener vi foreningen må legge frem tydelige løsninger for hvordan psykologer som rammes av overgangsordningen, kan tilfredsstillere krav til kombinasjoner av kurs, praksis og veiledning. Disse psykologene bør kunne få forhåndsgodkjent sin plan for spesialiseringsløp slik at ikke unødvendig tid og penger brukes på spesialistutdanningen.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 55, nummer 1, 2017, side 121

TEKST

Ingvild Rattsø Fasting

Ingvill Engvik Øvsthus, på vegne av Yngre psykologers utvalg (Ypu)